

bliver saa glad over alle de udmærkede Borgmestre, vi have haft her i Landet, saa det synes, at man maa samstemme med Ministeren, som siger: Hvorfor i al Verden gaa hen og gøre denne Forandring, naar Indenrigsministeren ser sig i Stand til at sende saadanne udmærkede Mennesker rundt til Byraadene, hvorfor saa gøre Forandring paa dette Punkt? Ja, mine Herre, jeg tror dog alligevel, at Princippet, det kommunale Selvstyre, er ikke nogen ligefrem Frase, det er ikke blot noget Princip, som ser smukt ud, men et virkelig praktisk Princip, som i mange Retninger vil vise sig at have sine praktiske Konsekvenser. Det kan dog ikke nægtes, at naar man paaoktroierer Byraadene Formænd, som man tager fra de ministerielle Kontorer, og oven i Købet belæsser dem med en Uendelighed af andre Hverv og Gøremaal, som ligger meget fjernt fra den egentlige kommunale Styrelse, saa kan man ikke være sikker paa, at man i Spidsen for vedkommende Byraad sætter en Mand, som er paa sin Plads og virkelig kan gøre Fyldest. I de store Byer bliver Borgmesteren siddende, indtil han bliver saa gammel, at han ikke kan længer, og i de smaa Byer søger Borgmesteren stadig bort saa snart som muligt til et bedre Embede, netop naar han er kommen noget ind i Sagerne. Alle disse Ulemper, som ligge i Sagens Natur, kan man ikke komme udover, naar man vil have, at det skal være Indenrigsministeren, Centralmyndigheden her i Kjøbenhavn, som beskikker Borgmesteren, i Stedet for at lade Byraadsmedlemmerne selv vælge den, de have Tillid til.

Men naar man nu ikke alene erkender, at det er rigtigt, at Byraadene skulle vælge deres Formand, men ogsaa erkender og ved, at det Øjeblik ikke er fjernt, da man bliver nødt til at gøre den Ændring, som her er Tale om — nemlig i det Øjeblik Retsplejen bliver skilt fra Forvaltningen, hvad der forhaabentlig snart vil ske, da der jo foreligger Forslag i saa Henseende — kan man ikke blive ved paa samme Maade som nu. Den Mand, der beskikkes til Dommer og skal have det rent judicielle Funktioner, kan der ikke være Tale om at paalægge administrative Hverv som det, at være Formand for et Byraad. Den anden Embedsmand, man ansætter i den paagældende Kommune, bliver en ren og skær Politimester, og man kan dog ikke gaa til at gøre Politimesteren til Formand i Byraadet. Altsaa

der maa inden føje Tid gøres en Forandring. Saa siger nok det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), som havde Ordet først i Dag: Hvorfor haste, den Tid, den Sorg, naar vi faa denne Adskillelse af Administrationen og Retsplejen, saa kunne vi ogsaa tage dette Spørgsmaal op og komme til en Afgørelse deraf. Jeg vil dertil sige, at der er jo saa mange andre Vanskeligheder ved denne Adskillelse mellem Administration og Retspleje, at vi ikke skulle lade ogsaa denne Sten her ligge paa Vejen, men se at rydde den til Side i Tide. Naar nu navnlig den højtærede Indenrigsminister erkender, at det er rigtigt, hvad der her foreslaas, at Borgmestrene skulle vælges af Byraadene, saa vil det være en smuk Opgave for den ærede Minister at sige os og vejlede os til, hvorledes denne Reform, som maa finde Sted, forhaabentlig i den ærede Ministers Funktionstid, skal udføres. I Stedet derfor synes jeg, at den ærede Minister indskrænkede sig til at fremhæve den Vanskelighed, som Forfatterne af dette Lovforslag ganske vist ere gaaede uden om, hvad jeg finder urigtigt, nemlig hvorledes det grundlovmæssige Statstilsyn med Bykommunernes Ledelse skal udføres. Der fremstillede den ærede Minister for os, hvor umaadelig vanskeligt det var at finde en Ordning paa et saadant Tilsyn. Enhver Ting kan naturligvis være mere eller mindre ideel, men naar det er givet, at ifølge Grundloven og Sagens Natur skal der fra Indenrigsministeriets Side føres Kontrol med, at Byraadene ikke overskride Lovens Bestemmelser, og ikke foretage Foranstaltninger, der ere ligefrem farlige, og naar nu Indenrigsministeren, som har saa mange andre Ting i Hovedet, ikke selv personlig kan gøre det, saa har han sine Funktionærer, sine Amtmænd og sit Kontorpersonale. Spørgsmaalet bliver saa: gennem hvilke Funktionærer vil den ærede Indenrigsminister udføre det Tilsyn? Og da vi jo ere saa lykkelige, at vi rundt omkring i Landet have Amtmænd, som, efter hvad der siges, ikke have saa overdrevent meget at bestille, og da disse Amtmænd oven i Købet føre Tilsyn med Sognekommunerne, indser jeg ikke, hvorfor de ikke ogsaa skulde kunne føre dette Tilsyn med Bykommunerne. Jeg haaber, ligesom for øvrigt ogsaa den ærede Minister, at det ærede Udvalg vil tage denne Side af Sagen op og se at faa indført i Lovforslaget en Bestemmelse, hvorved dette Tilsyn ordnes. Det forekommer mig ikke at være vanske-